

21645

III Mag. St. Dr. P

Michael

Brunson Martini Splendor laureati auctoris.

PANEG. et VITAE

Polon. Fol.

№ 1232

S
L

D.
S. P.
PRA

D.

S. Th.
tarum
Ziel
St

D. M.
S. Th.
Sando

S

M
Philosoph

396

S P L E N D O R L A V R E A T I S I D E R I S :

I N

Illustri & Admodum Reuerendo Domino,

D. M I C H A E L E
S Ł A W O G O R S K I,
PRÆPOSITO NEO-CORCZYNENSI &c. &c.

D U M

in Alma Vniuersitate Cracouiensi,

SUB FELICISSIMIS AUSPICIIS,

Magnifici, Perillustri, & Admodum Reuerendi Domini,

D. M. F R A N C I S C I
P R Z E W O S K I,

S. Th. Doctoris & Professoris, Ecclesiarum Collegia-
tarum S. ANNÆ Crac: DECANI, Curelouien: Scholastici,
Zielonecen: Curati, Contubernij Hierosolymitani Prouisoris,
Studij Vniuersitatis Cracouiens: Generalis & Vigilantissimi

R E C T O R I S :

A Perillustri, & Admodum Reuerendo Domino,

D. M. MARTINO WINKLER,

S. Theol. Doct. & Professore, Ecclesiarum Collegiat.
Sandomirien: PRÆPOSITO, S. FLORIANI DECANO, Kielcensi
Scholastico, &c. &c.

Sacrâ Doctoratûs Theologici Laureâ,
ritu solenni insigniretur:

O B S E R V A T V S.

& A

M. M A R T I N O O S L I N S K I,
Philosophia Doctore & Professore, Collega Minore, Contubernij Iagelloniani Seniore;

CONCENTU LYRICO

D E C A N T A T V S.

Anno Domini, 1685. Die 19. Februarij.

CRACOVIAE, Typis Vniuersitatis.

O D E

TRICOLOS TETRASTROPHOS.

AT non inerti Fama silentio
Nomen recondet, quod Sapientiæ
Herodâ Virtus dedicauit :
Nec finet in tenebris latere
Obluionis, non minor ardui
Sequax laboris gloria; prouehens
Pulchrum per auras, & triumphos
Ipsa decus vegetante dextra.
Non vilitatâ, nec tenui super
Pennâ feruntur, sidera vertice
Libando sublimi; quod orbis
Inferior stupeat retractans :
Et qua Bòotes circuit algicus,
Et qua corusco sol habitabiles
Illustrat oras, quaque Pontus
Aequoreas remeat per vndas;
Vbique clarent splendida lumina
Virtutis almæ: nec Scythicum gelu
Torpente nisu tam rigescit,
Vt nequeat pietate vinci.
Nec feruet æstu torrida tam plaga,
Laurus Virentes tollere pertinax,
Quin docta eruditi laboris
Tempora conglomeret corollis.
Cælo supinum si caput erigis,
Virtute functas, Pallade nobiles,
Luce irretorta, sed perenni
Conspicies Animas nitere.
Quàm pulchra merces, Nomen Olympicis
Fastis recusum; & sideribus parem
Præferre laudem. sic triumphat
Mens sapiens, & opima Virtus.

Hæc si

Hæc si priores præmia possident,
Nefas dolentis dicere nœnias

Cordis: relictum & nos manebit
Grande decus leuiore sumptu.

Quid vota multos porrigis in dies?

Procude mentem, viuere qui cupis

Post fata: viues, nec latebis

Immemori tacitus sub vrna.

Tam gloriosum pandit iter Tibi,

Præclare DOCTOR, mens tua peruigil;

Apollinari fronde cincta,

Eximios operatur ausus.

Iam, iam Parentum Nobilium decus,

Obliuiosi tempora seculi

Vinces, auitum Stemma Lauru

Condecorans, pretio laboris.

Amata virtus cætibus igneis,

Quos zelus armat cælitus: omnibus

Prodesse quæsiuit theatrum;

Et retinet, celebrata passim;

Insigne cunctis lumen egentibus;

Angusta debet pauperies cui

Grates; & æternos honores

Sacra DEO domus; ampliori

Vestita cultu, pulchrius emicans:

Ast plus docentem iustitiæ modos,

Legesque pandentem Tonantis,

Munia concelebrant Magistræ

Virtutis; ardor, quam pius excitat,

Ne Te à beatis cura laboribus

Remittat vnquam; temperantem

Arbitrio pia facta Diuûm.

Hinc mira narras, viuividus ingenî

Peruincit ignis pectora plumbea,

Perusta quô promptè vt fluant in

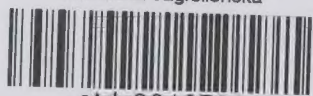
Obsequium fidei: probrique vt

Exosa reddas fæda piacula;
 De fonte magno Vena Tibi fluit;
 Et cedit, vnquam haud parca fandi
 Copia, vis nec egena rerum,
 Reuincta pulchro flore modestiæ;
 Et prompta Victrix quodlibet aggredi;
 Magni laceffens vsque corda
 PRÆSULIS, vt faueat benignè
 Votis honestis: pectus eburneum
 Doctumque censu muneris ardui
 Dignum æstimantis. digna Tanto
 Iudice, tam benè grata Virtus,
 Palam suauì nectare diffluit,
 Dilecta cunctis, ingenii potens;
 Cum laude tractat, fungiturque
 Munere, quod meruit labore.
 Spectata templis, pulchrior exedris
 Lucere gestit, protinus aduocat
 Mentem, fatigans vsque curis
 Lauriferis; cupiens referre
 Doctam coronam Theologæ Scholæ,
 Et iam futuræ conscia gloriæ
 Laurus virescit, iam Camænæ
 Compositos geminant corymbos.
 Iam, iam videris longius euchi,
 Superque terras altius eminens,
 Perenne scribis Nomen astris:
 Gloria quod memoret per æuum.
 Nec fata tantum præpedient decus:
 Perenne Sidus fama Tuum canet.
 Et nos adaucto læti Honore,
 Vota damus geminando: VIVE.

J. xxiii. 16. R.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0016790

